جلد اول

بازرگانان و تجّار خیّر

فعالیت‌ها و پشتیبانی خیّرین و متدیّنین و پیشکسوتان
از تجار و بازرگانان در پیشبرد اهداف تشیّع به‌ویژه
حوزه‌های علمیه و مراکز فرهنگی در جهان

به کوشش: محمد تقی انصاریان خوانساری

بازرگانان و تجّار خیّر

فعالیت‌ها و پشتیبانی خیّرین و متدیّنین و پیشکسوتان از تجار و بازرگانان در پیشبرد اهداف تشیّع به‌ویژه حوزه‌های علمیه و مراکز فرهنگی در جهان

جلد اول

به کوشش و نگارش
محمدتقی انصاریان خوانساری

شیعه خصوصاً در شهرهای مختلف عراق پشتیبانی و کمک می‌نمود. در کمک به ساختمان‌های مختلف دینی و مذهبی سعی بلیغ داشت. به حوزه‌های علمیه نجف و کربلا و کاظمین و سامرا کمک‌های زیادی می‌کرد تا آنها رونق یافته و باعث افتخار شیعه باشند. بنابراین حاج سعید طاهر از بزرگان تجار و متدین محسوب شد و می‌شود. نام نکویش هنوز برای مردم آنجا بخصوص مستمندان و نیازمندان سرزبان‌هاست. خدایش او را مورد رحمت و مغفرت قرار دهد ان‌شاءالله.

سید انور حسین

وکیل سید انور حسین خان فرزند سید اظهر حسین خان پسر نواب سید محمد حیدر خان (۱۹۸۲-۱۹۰۷ میلادی): خانه اجدادی وی دلی گات ، پتنه بود ، از آنجا که پدرش به بهاگالپور، یکی از شهرهای هند نقل مکان کرده بود. سید ارتضی حسین رئیس بهاگالپور بود که شامل سیصد روستا بود. او امام باره باشکوهی را در بهاگالپور ساخت که عزاداری هنوز در آن جریان دارد. سید انور حسین‌خان صاحب از بهاگالپور مدرک کارشناسی را دریافت کرد و پس از تحصیل در رشته حقوق از پتنه مشغول به تحصیل در رشته وکالت شد و در سال ۱۹۳۲ میلادی به رانچی یکی از شهرها و از توابع بیهار نقل مکان کرد.

تا آن زمان ، عزاداری درمیان آن ها رواجی نداشت، بنابراین عزاداری را در آنجا سید انور حسین برقرار کرد. مراسم اربعین امام حسین در سال ۱۹۶۸ میلادی و مراسم عاشورا در سال ۱۹۷۷ میلادی که هنوز پابرجا هستند رواج داد. در همین زمان ، او مراسم دهه های محرم و اربعین را پایه گذاری کرد و هنوز هم پا برجاست و فقط در

خزانه داری "انور آرکد" انجام می شود. در اینجا ذکر این نکته ضروری است که جدّ اعلی سید انور ، حاجی نواب سید احمد علی قیامت ، عزاداری را در پتنه (عظیم آباد) بنیان نهاد. مرکز شیعیان در شهر رانچی خانه ایشان بود و هنوز هم هست. پسران وی (سید خورشید انور ، سید یاور حسین ، سید منصور انور و سید تنویر انور) مسجد شیعه و امام باره را در شهر ساختند. افسران شیعه هنگ پنجاب و بلوچ غالباً در جلساتی که در خانه وی تا سال ۱۹٤۷ میلادی برگزار می شد شرکت می کردند. سید انور حسین خان یکی از وکلای بی نظیر و سرآمد هند بود و در بسیاری از پرونده های تاریخی برنده می‌شد. در ضمن از خدمت به مستمندان و بیچارگان دریغ نمی‌ورزید و اهل خیر و خیرات بود. به جامعه و مراکز دینی توجهی خاص داشت و با علمای بزرگ محشور و تا می‌توانست به آنها کمک و خدمت می‌کرد و به نصایح آنها گوش فرا می‌داد و آنها نیز همیشه راهنمای ایشان بودند.

وی همچنین یکی از سیاستمداران برجسته هند محسوب می شد و به همین دلیل سالها پست دبیر کل اتحادیه مسلمانان منطقه رانچی را در اختیار داشت. وی در سال ۱۹۸۲ درگذشت و در قبرستان جاده راتو به خاک سپرده شد. خانه وی یعنی Anwar Arcade هنوز هم مرکز شیعیان در رانچی است. بهرحال ایشان و اجداد طاهرینش از افراد خیری بودند که به فقرا و مستمندان کمک می‌کردند و به مشکلات آنها رسیدگی می‌نمودند.